မွေးအချစ် (လှိုင်သို့ မဟုတ်ကွိုင်၏အစ) ရာဂနတ်သား

မြင်လိုက် သည်နှင့်ရင်အစုံကဒိတ်ကနဲပူဆင်းသွားကာမောလှပ် လှပ်ကြီးဖြစ်သွားသည်။
လှမ်းနေသောခြေလှမ်းတွေတုံ့ဆိုင်းယိမ်းယိုင်မသွားအောင်မနည်းကြီးသတိထားလိုက်ရသည်။
မာဇဒါလေးဘီးအပြာလေးကအငှားကားစခန်းမဟုတ်ဘဲခင်မတို့လမ်းထိပ်မှာ
မနက် ၈ နာရီဆိုအသင့် ရောက်နေပြီ။
ခင်မကကားမောင်းတတ်သော်လည်းအဖေနှင့်အမေကစိတ်မချဟုဆိုကာ
ကားကိုမယူခိုင်းဘဲအငှားကားပဲစီးခိုင်းသည်။
ခင်မတက္ကသိုလ်တွင်နည်းပြဆရာမအဖြစ်တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်းတစ်ဖက်မှဝိုင်းကျူရှင်ပြသည်။
အဖေနှင့်အမေကဘိနပ်လုပ်ငန်းကိုဖောက်ချလုပ်ကိုင်နေပြီး
ခင်မဝါသနာပါရာကိုအမြဲတမ်းလိုက်လျော ခွင့်ပြုတတ်လေသည်။
ခင်မကျူရှင်ပြရသောရွှေဂုံတိုင်သို့လေးဘီးကားလေးနေ့တိုင်းငှားစီးကာသွားရသည်။
လွန်ခဲ့သောတစ်လလောက်မှစ၍ယခုမြင်နေရသောမာဇဒါလေးဘီးကားလေးက
ခင်မထွက်လာမည့်အချိန်တွင်အဆင်သင့်ရောက်နေတတ်သည်ကိုသတိပြုမိလာ၏။
‘ ရွှေဂုံတိုင်လားဆရာမ . . တက်လေ ’
ကားဆရာလေးကအသက် ၂၀ ကျော်ကျော်လေးပဲရှိသည်။
ဆံရှည်တွေထိုင်းပုံစံတွေခေတ်စားနေချိန်တွင်
သူ့ဆံပင်ပုံစံလေးကတိုတိုရှင်းရှင်းဆံပင်ပုံစံလေးနှင့်မို့ အမြင်ဆန်းသည်။
ရှင်းသန့်ပြီးရိုးသားခြင်းကိုထင်းကနဲမြင်ရသည်။
မျက်နှာကနုနယ်သော်လည်းသူ့ကိုယ်လုံးကြီးကအားကစားသမားဖြစ်ကြောင်း
ဖော်ပြနေသည်ဟုနည်းပြဆရာမလေးခင်မသိ၏။
မိမိကိုယ်တိုင်ကအားကစားလိုက်စားသူမို့ဤသို့ကြွက်သားများ
အချိုးအဆစ်ကျနစွာကြွားကြွားရွားရွားခန့်ညားဖို့ဆိုသည်မှာနှစ်နှင့်ချီပြီးလေ့ကျင့်ပါမှ
ရနိုင်သောအလှဖြစ်သည် ကိုသိသည်။ ပထမတော့သူ့ကိုသိပ်ဂရုမထားမိ . .
မိမိကနောက်ခန်းတွင်ထိုင် သူမို့စာတစ်အုပ်အမြဲဖတ်ပြီးလိုက်ပါစီးနင်းလေ့ရှိသည်။
တခြားကားများဆိုလျှင် လေးဆယ်ငါးဆယ်တောင်းတတ်ကြသော် လည်း
သူကအစိတ်မှတက်လည်းမတက်ကျလည်းမကျ အစိတ်ပဲ။
ထို့ကြောင့်ခင်မကလည်းသူ့ကားပဲစီးဖြစ်၏။
ခင်မကျူရှင်သို့သွားတိုင်းပြန်တိုင်းသူအမြဲရောက်ရောက်လာတတ်သောကြောင့်
စိတ်ထဲကတစ်မျိုးလေးတော့ဖြစ်ဖူးသည်။
သို့သော်သူက ‘ လာ . .ဆရာမ ’ ဟုအသွားတစ်ခွန်းနှင့် ‘ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ’ ဟု
ပိုက်ဆံလှမ်းယူစဉ်တစ်ခွန်း စုစုပေါင်းနှစ်ခွန်းမှလွဲ၍တခြားမပြော
လောကွတ်စကားမဆို မျက်နှာမျက်လုံးတို့ကလည်းခင်မကိုတည့်တည့်ကြည့်ခဲ့သည်။
အမြဲတမ်းခေါင်းကိုငုံ့လျှိုးထားတတ်သည်။
သည်ပုံစံနှင့်တစ်လကျော်လာခဲ့ ပြီဆိုတော့လည်းခင်မစိတ်ထဲရှင်းသန့်ကြည်လင်ခဲ့ရသည်။
တစ်ချို့ဆိုလျှင် မနက်စောင့်နေမှာနော် ဘာနော်ညာနော်စသဖြင့် ပြောတတ်ကြသည်။
သူကတော့ပြောခဲ့ပြီးသော ‘ လာ . .ဆရာမနှင့် ‘ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ’
နှစ်ခွန်းကိုစာမေးပွဲတွင်ကျိန်းသေပါမည့်အက်ဆေးတစ်ပုဒ်အလွတ်ကျက်သလို

ကျက်ထားသလားပင်မသိ။
မနေ့ကခင်မ ကားပေါ်ကအဆင်းမှာ သူ့ကိုပို က်ဆံအစိတ် အပေး
‘ ရော့ဆရာမ ’ ဟုဆိုကာခင်မပလတ်စတစ်ဆွဲခြင်းလေးထဲစာတစ်စေ ာင်ထည့်သွ ား၏။
ပြီးတော့ ငွေအစိတ်ပ င်မယူဘဲကားထဲပြန်ဝင် သည်။
ကားအမိုးနှင့်နဖူးဒုံးကနဲပင်ဆော င့်ရှာသည်။ ကားစက်နှိုးပြီးခင်မကိုပင ်မကြည့်ဘဲ
မောင်းပြေးသည်။
ခင်မကြ ုနေကျပြသနာတ စ်ခုမို့ခ ပ်နွေးနွေးပဲပြုံးရင်းစာကိုအိမ် ရောက်မှဖောက ်ဖတ်ကြည့် မိ၏။

ဆရာမ..
ကျွန်တော့် နာမည် ဘိုဘိုပါ .. အသက်၂၂နှစ ် .. ၈တန်းမအောင်သေးဘူး ..
အငှားကားမောင်းတယ်
အဲဒါဆရာမကိုချစ် နေမိတယ်

ဘိုဘိုစတန ်ထွင်ရေးထားသောစာတစ်စေ ာင်ပဲဖြစ ်မည်ဟုခင်မတွေးရင်းပြုံးမိသည်။
ရုပ်ကလေးကချောသလော က် စိတ်ထားနုနယ်သူလည်းဖြစ်ချင ်ဖြစ်မည်
သိုးယောင်ဆောင်သောဝံပုလွေလည်းဖြစ်ချင ်ဖြစ်မည်။
ခင်မတွေးတောစဉ်းစားတတ်သည့်အရွယ်ပဲ။

သည်မနက်သူ ့ကိုတွေ့ေ တာ့ဒိတ်ကနဲရင်ခုန်ပြီးခြေလှမ်းတွေယိုင်ချင်သည်။
ချာတိတ်ကိ ုနည်းနည်းတော့ပညာပေးရမည်ဟုခင်မကမိန်းမမာနလေးနှင့်အတေးထားသည်။
ကားအနားသို့သူရောက်သွားသောအခါဘို ဘိုခေါင်းကြီးငုံ့ကာရပ်နေသည်။
သူ့ကြည့်ရသည်မှာကတံ ုကရီကြီးခံစားနေရပုံရလေသည်။
‘ ကိုဘိုဘို .. ’
‘ ဗျ .. ဗျာ ’
သူကအထစ်ထစ ်အငေ့ါငေါ့ ်လေးထူးရင်းမော့ကြည့် သည်။ ခင်မသူ့မျ က်နှာကိုေ
ကျာင်းဆရာမမျက်နှာ ဖြင့်ကြည့််သည်။
သူ့အရုပ်ကနည်းနည်းလေးဒေါင်စားသဖြင့်မော့ ်ကြည့်ရသလိုတော့ရှိသည်။
‘ ကိုဘိုဘို ကျွန်မကိုခ ျစ်တာဘာကိ ုချစ်တာလဲ ’
ဆရာမလေသံနှင ်သာမေးခွန်းထုတ်နေရသော်လည်း ခင်မအသံကိ ုက ပကတိအသံမဟုတ်။
လှုပ်ခပ်ခြ င်းကိုချုပ်တ ည်းထားရသောအသံ .. ရင်ခုန်သံေ တွရောပြွန်းထွက်လာသော အသံ။
‘ ကျွန် .. ကျွန်တော် .. ဟို .. ဆရာမကို .. အင်း .. မျက်နှာလေးရော .. အသံ ..
အသံလေးလည်းပါတယ် ..
အဲဒါ .. အမြဲကြားနေ မြင်နေတယ် .. ထမင်းစားလည်းသတိရတယ် .. အိပ်လည်းမြင်နေတာပ ဲ ..
တစ်မျိုးကြီး ’
‘ ကျွန်မရှင့်ကားကိုမစီးတော့ဘူး ’
‘ ဗျာ . . . ’
ဆတ်ကနဲမော့ ်တက်လာသော သူ့မျက်န ှာဝယ် အံ့အောခြင ်း .. ထိတ်လန့်စုိးရွံ့ခြင်းမှ
ကြေကွဲဝမ်းနည်းယူကြုံးမရခြင်းဘက်သို့ကူးစက်သွားသည်။

မျက်ဝန်းအိမ်အတွင်းမျက်ရည်တွေလျှံတ က်လာသည်ကို ခင်မတွေ့
လိုက်ရသည်။ချာတိတ်တကယ်ခံစားရတာပဲဟုတွေး၏။
ခင်မကိုသူ ကစိုက်ကြည့်ပြီးဆတ်ကနဲကားထဲငုံ့ဝင် လိုက်သည်။
အပြာရောင်ရှေ့ဒက်ရှိဘုတ်ပေါ်သို့မျက်ရည်နှစ်ပေါ က်
‘ ဖျောက် ’ ကနဲစွန်းကွက်သွားသည်ကိုခင် မအထင်ကရတွေ့၏။
ကားရှေ့ခန်းတစ်ဖက်တံခ ါးကိုခင်မဖွ င့်ကာဝင်ထ ိုင်မိလျက ်သားဖြစ်သွားသည်။
သူကပါးပြင်သို့လ ိမ့်ဆင်းလာသောမျက်ရည်တို့ကို အင်္ကျီလက်မောင်းနှင့်ပွတ် ပစ်လိုက်သ ည်။
အံကိုကြိတ ်ထားကြောင်း မေးရိုးအကြောကြီးတွေထောင်ေ နခြင်းကိုကြည့်၍ခင်မသိနေ၏။
ရင်တစ်ခုလံ ုးတဒိတ်ဒိတ်ခုန်လာ သည်။
ခင်မကြောင့်မျက်ရည်ကျတဲ့ချ ာတိတ်ကိုခ ိုးကြည့်တော့ နှုတ်ခမ်းတွေတဆတ်ဆတ
်တုန်နေရင်းကားရှေ့ကို
မျက်မှောင ်ကျုတ်ကာေ လးလေးမှန်မှန်ကြ ီးမောင်းနေသည်။

မီးနီလျှင်ရပ် မီးစိမ်းလျှင်မောင်း စိတ်ထဲမှခ ံစားချက်ပေါက် ကွဲမှုနှင့်အလုပ်ကို
သီးခြားထိန်းနိုင်စွမ်းရှိသောချာတ ိတ်ဟုခင်မမြင်သည်။
ကားကဦးဝိစာရလမ်းမှရွှေဂုံတိုင်သို့အချိုး ခင်မစာတစ် စောင်ပေါင ်ပေါ်တင်ကာခပ်သ
ွက်သွက်ရေးခြစ်ပစ်လိ ုက်သည်။

မောင် ..
ခင်မမောင့်ကိုချစ်တ ယ်
မောင့်ကားကိုမစီးဘူးပြောတာက ..အိမ်ကကားကိုမောင်လ ာမောင်းဖို့ပြောမ လို့။
ကလေးမဆန်နဲ့ .. မောင်ဘာလိ ုငိုတာလဲ ။ယောကျ်ားမဟုတ်သလိုပဲကွယ်။
ညနေလာမကြိ ုနဲ့ .. ခင်မရှက်သေးတယ်။
ခင်မ။

ကားပေါ်ကအဆင်းတွင် ခင်မစာလေးကိုသူ့ပေါ င်ပေါ်ပစ်တင်ထားခဲ့ပြီး
ကျူရှင်ပြနေကျ အိမ်ခြံကြ ီးထဲသို့အပြေးတစ်ပိုင်းနှင့်ဝင်ခ ဲ့သည်။
‘ ဟေး . . . ’
ခင်မခြံအတ ွင်းရောက်ခါစသူ့ အသံကျယ်ကျယ်ကြီးကိုအလန့်တ ကြားကြားလိုက်ရသဖြင့်
ခင်မနောက် သို့ဆတ်ကန ဲလှည့်ကြည့်သည်။
သူကစာရွက်ကလေးကိုခေါင်းပေါ်မြှောက်ပြ ီးနတ်ပူးသလိုလှည့် ပတ်နေရာမှခင်မလှ ည့်ကြည့်ေ
နသည်ကို
တွေ့သွားသည်နှင့်ခ ျက်ခြင်းမျက်နှာကမ ှင်သေသေန င့်ကားထဲပြန်ဝင် ကာမောင်းထွက်သွား၏။
မောင့်ကို ချစ်ရတာခင်မစိတ ်ချမ်းသာ၏။မောင် ၈ တန်းဆက်မဖြေခြ င်းကလည်း
စီးပွားရေးအခြေအနေအရအငှားကားမောင်းနေရ၍ဖြစ်သည်။
မောင့်တွင ်ညီနှစ်ယောက်ညီမတစ်ယောက်ရှိ၏။
မောင့်ဖခင ်ဆုံးပါးပြီးနောက်မိခင ်မုဆိုးမကြီးနှင့်ညီအစ ်ကိုမောင် နှမတွေကို မောင်လုပ်
ကျွေးနေရှာ၏။

မောင့်မိသ ားစုအခြေအနေ ကိုလည်းမောင်ကပွင့်ပွင့်လင
်းလင်းပြောပြသည်။အိမ်လည်းခေါ်သွားသည်။
မောင့်မိသ ားစုအားလုံးခင်မကိုမြ င်မြင်ချင်းချစ်ကြသည်။မောင့်ညီမအထွေးကကျူရှင်တက်မည်
တကဲကဲလုပ် သည်။
'ဒို့အစ်ကိုရည်းစားကတက္ကသိုလ်ကဆရာမ 'ဟုသူ့သူငယ်ချင်းများကိုလက်မလေး
တထောင်ထော င်နှင့်ကြွ ားနေသည်ကိုလ ည်းခင်မပက်ပင်းကြုံဖူးသည်။
အိမ်ကကားကိုမောင်မေ မာင်းနေစဉ်ဖေဖေ နှင့်မေမေ ကမောင့်ကို အကဲခတ်ကြ သည်။
ဖေဖေကိုယ်တိုင်ဘုန်းကြီးကျောင်းထွက်အတန်းပညာမရှိဘဲဘဝကို အသောက်အစာ းကင်းစွာ
ထည်ဝါလာအေ ာင်တည်ဆော က်လာသူဖြစ် သည်။
ထို့ကြောင့် ဖေဖေက
'ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့အဓိကအရည်အချင်းကစိတ်ဓာတ်ခိုင်မ ာသန့်စင်ဖို့ပဲ သမီး။
ပညာမဲ့သူ ဌေးတွေရှိသလိုပညာရှိငမွဲတွေ လည်းဒုနဲ့ဒေးပဲ။ ဟော အခုသမီးကပညာတတ်
မောင်ဘိုဘို ကရိုးသားတည်ကြည်တယ်။
အဲဒီဘဝနှစ်ခု ပေါင်းရင်ပညာတတ်ရိုးသားဖြောင့်မတ် တဲ့မိသားစုပဲပေါ့ အဟေးဟေး '
ဖေဖေကခင်မ ကိုငယ်စဉ်ကပင်အလိုလိုက်သည်။
ခင်မကလည်းအသိရှိသူလေးပီပီမိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ နေလာခဲ့သည် ။
'မောင် 'နှင့်ပတ်သ က်ပြီးဖေဖေနှင့် မေမေကိုတိ ုင်ပင်တော့ ဖေဖေကအထက် ပါအတိုင်
းပြောသည်။
မောင်အမေကြီးကလည်းခင်မကိုတု န်နေအောင် ချစ်သည်။
ဆိုပါတော့ မောင်နှင့် ခင်မလက်ထ ပ်ခဲ့ကြသည် ။
လက်ထပ်သော ညမှာပင် 'လှိုင် 'ဆိုသောခင် မညီမလေးကဇာတ်ကောင် ဝင်လုပ်ေ တော့၏။
လှိုင်က ၁၀ နှစ်သာသာ လေးပဲရှိဦးမည်။
မမနဲ့ပဲအတူ တူအိပ်မှ ာဟုဆိုသည်။ သည်ဟာမလေးကမကျေနပ်လ ျှင်မကျေနပ် သလိုစွတ်
အော်ပစ်တတ် သည်မို့သ တိထားရသည်။
'အေးအေး မမနဲ့အတူအ ိပ်မယ်နော် 'ဟုဆိုကာမောင့်မျက်နှာကိုခင်မခိုးကြည့်ဖြစ်
သည်။မောင်မျက်နှာမထားတတ်ရှာ
သတင်းစာယူလိုက် နယူးစ်ဝိခ်ဆွဲ ကြည့်လိုက် နှင့်ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေသည်။
လူကြီးတွေကမင်္ဂလာဆောင်ဧည့်ခံပွဲနှင့်တစ်နေ့လုံးပင်ပန်းနေကြသည်မို့လှိုင့်ကို ဂရုမထားခဲ့ကြ။
'သမီးလှိုင့်ကို သွားသိပ်လိုက် ဦးမယ် မေမေ '
'အိပ်ဖူး မမနဲ့အတူအ ိပ်မှာ မိုးလင်းကြီးအထိအတူအိပ် မှာ 'ဟုဂျီကျတော့သည်။
ခင်မရှက်ပြုံးလေးပြုံးကာမောင့်ကို ခွင့်ပန် သလိုကြည့် ရင်းလှိုင့်ကို အောက်ထပ်အ
ခန်းထဲခေါ်ဝင်၏။
'စောပါသေးတယ်ကွာ ဟဲဟဲ ဦးတို့နဲ့ပဲ စကားပြောတာပေါ့ 'ဟုခင်မဖေဖေကအရွှန်းဖောက်၏။
ခင်မမေမေက သူ့ခင်ပွန် းကိုတစ်တော င်နှင့်တွ က်၏။
'လှိုင့်သည်းညည်းတော့မောင် ဘိုဘိုခံရမှာပဲ '
'ကလေးပဲရှိသေးတာကိုး အမေရဲ့ 'ဟုမောင်အရှက်ပြေလေးပြောတော့ မေမေသဘောတေ ့ကျ၏။
'သမီးယောကျ်ားကအခေါ်အပြောအနေအ ထိုင်ကတော့ အတော်လေးယဉ်သကွယ် '
နောင်သောအ ခါခင်မကို ပြောပြသည် ။ ခင်မဖေဖေက တော့သမက်ကို သူငယ်ချင်းလိုပဲဆက်ဆ

ံသည်။
'အေးအေးဆေးဆေးပေါ့ကွာ .. ဟဲဟဲ '
'အိပ်ချင်ေ နပလား .. ဟ .. အေးပေါ့လေ '
အစမရှိအဆုံးမရှိသောစကားတွေကိုပြေ ာသဖြင့်မေ ာင်မျက်နှ ာမထားတတ်တော့ပဲ
နားရွက်တွေနီရဲလာကာ
'အဖေကလဲ ' 'အဖေကလဲ ' နှင့်သာခေ ါင်းကြီးငုံ့ပြီးရယ်နေခဲ့သည်။
လှိုင်အိပ် ပျော်သွားသည်နှင့်ခ င်မထွက်လာ သည်။ သူမမိဘနှစ
ံပါးကိုလည်းအရက်ပြေလေးရယ်ပြသည်။
'လှိုင်ကခင် မကိုကပ်နေ တာ အဟင်း ' ဟုပြောသည်။ အပေါ်ထပ်သို့တက ်ကြသောအခါ
ခင်မကပထမ‌ေ ရှေ့ကတက်ပြီးမှ
ဘာသတိရသည်မသိ ' မောင်အရှေ့ကတက် ' ဟုဆိုလာသည်။
မောင်ကကြေ ာင်တိကြော င်တောင်န ှင့်ရှေ့ကတက်သည်။ နောက်မှမေ ာင်သတိရသည်။
လှေခါးအနိမ့်အမြ င့်အတိုင် းခင်မရှေ့မှတက်လျှ င် ခင်မဖင်ကြ ီးကိုမောင်ကြည့်ကာစိတ
်ကူးတွေယဉ်ပြီး
အိပ်ခန်းထဲရောက်လျှင်စွ တ်ပြီးကြုံးမှာကိုစိုးရိမ်ဟန်တူသည်။
တကယ်ကမောင့်မှာစိတ်ကူးမယဉ်အားအောင်ပင်
ရင်တွေပန်းတွေတုန်ကာဒူးတွေ ' ဆာ ' နေခဲ့၏။ အိပ်ခန်းထဲရောက်လျှင်ဘာ
ကစရမလဲဟုတွေးရင်း ရင်တွေတဒိုင်းဒိုင်းခုန်နေသည်။
အခန်းဝသို့ရောက်သောအခါ မောင်ကရပ်လိုက်၏။
'ဖွင့်လေ . . မောင်ရဲ့ '
'ဘယ် .. ဘယ်လိုဖွင့်ရမလဲမသိလို့ '
'ဟင် . . မောင်ကဖွင ့်ရမဲ့လူဟာကို ဒုက္ခပဲ '
ခင်မအဓိပ္ပါယ်ပါပါလေးပြောရင်း အိပ်ခန်းတံခါးတွင်နံပါတ ်နှင့်လှည ့်ရသောခလုတ်က
လေးကိုလုပ်ပြ၏။
'ကဲ လုပ်တတ်ပလ ား '
'အင်း လုပ်ကြည့် ဦးမယ် '
ခင်မကမောင ့်ကိုမြတ် မြတ်နိုးနိုးလေးဂရုဏာသက်စွာ ကြည့်ရင်း မောင့်လက် ကိုရဲရဲလေးကိုင်၏။
'ကဲပါ ခင်မပဲဖွင ့်ပေးပါ့မယ် .. လာ ဝင် .. နောက်တော့ မောင့်ဘာသ ာဖွင့်တတ် သွားမှာပါ '
ဟုပြောရင်းအိပ်ခန်းထဲဦးဆောင်ဝင်သ ည်။
အိပ်ခန်းအပြင်အဆင် ကမောင့်ဘဝ နှင့်မိုးနှင့်မြေလ ိုကွာသောအ ခြေအနေဖြစ ်သည်။
ဖဲမွေ့ယာထူကြီးကိုမဟော်ဂနီကုတင်မြင့်ကြီးပေါ်၌ခင်းထားသည်။
ခေါင်းရင်းတွင်ကောင်းကင်ပြာနှင ့်ကြယ်ကလေးများကိုတွေ့ရသောပြတင်းပေါက်တစ်ေ
ပါက်ရှိသည်။
အခြားအသုံးအဆောင်များနှင့်ရုပ်ပုံများကိုသေသပ်က ျနစွာချိတ ်ထားသည်။
ထိုနံရံကပ်ပန်းချီများအပြင်ကုတင ်ခြေရင်းတွင်ဝစ်လစ ်စလစ်ဖိုန ့်ငှ့်မတင်းတင်းကြပ်ကြပ်ြ
ကီးဖက်ခါ
နူတ်ခမ်းချင်းတေ့စုပ်နေ သောပုံကြီ းကမောင့်ကိ ုအစွဲဆောင ်ဆုံးဖြစ်၏။

‘ မောင် .. ရေချိုးဦးမလား ’
ခင်မခပ်တု နံတုန်ခပ် တိုးတိုးလေးပြောလိုက် သောစကားတစ်ခွန်းကိုမောင်မ ကြားလိုက်။
ခင်မအသံကို ကတိုးတာလည်းဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ ခြေရင်းကဖိုမပိုစ တာကြီးကိုပဲမောင်က
စူးစူးရဲရဲကြည့်ကာရပ်နေသည်။
‘ ဟိတ် .. မောင် ’
‘ ဗျာ .. ဗျာ ’ မောင်ကလန့်ထူးလေးပြန်ထူး၏။ထိုသို့ဆိုပြန်တော့ခင်မမောင့်ကိုသနားမိပြန်၏။
‘ ရေချိုးဦးမလားလို့မေးနေတာ ’
‘ ဟို .. ချိုး .. ချိုးပြီးပြီလေ ’
မောင်စကားတွေထစ်နေရှာသည်။မောင့်ရင်ထဲမှာဘာ တွေစဉ်းစားပြီး
ရှန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်နေသည်ကို ခင်မသိသည် ။
ခင်မလည်းသည်လိုပင် ခံစားနေရသည်ပဲမို့ လား။
‘ မောင်ကလဲ .. ဘာလို့ခေါ င်းကြီးငုံ့နေတာလဲ ’
ခင်မကကုတင်စောင်းတွင်ထိုင်ရင်းမှမောင့်ကိုခပ်စောင်းစောင်းမျက်စောင်းလေးထိုးကာ
ကတုန်ကရီလေးမေးဖြစ်သွား၏။
မောင်ကပုဆိုးခါးပုံစကိုဆု တ်ခါဆုတ်ခါအပေါ်သို့စုချွန်ရင်း ဟဲ ကနဲတစ်ချက်ရယ်သည်။
‘ ဆ .. ဆရာမ .. မျက်နှာကို .. မ .. မကြည့်ရဲတာ ’
‘ ဟောတော့ ’ ခင်မငိုရမလို ရယ်ရမလိုဖြစ်သွားသည်။
မောင့်ကို အငှားကားမောင်းသမားမို့မဘက်၌ရုပ်ထွေးပွေလိမ့်မည် ဟုခင်မထင်ခဲ့သည်။
မောင့်မျက်နှာလေးကရဲရဲနီကာဇွတ် အတင်းပြုံးထားရသောကြောင့် မလှမပလေးဖြစ်နေရှာ၏။
ခင်မကမောင့်ထက်အသက် ကြီးသည်။ ပညာအရည်အချင်းလည်းမြင့်သည်မို့မောင့် ကိုခွင့်လွှတ်ခါ
မိမိဦးဆောင်မှု ‘ ဖြစ် ’တော့မည်ကိုခင်မရင်ခုန်စွာ တွေးတောမိတော့ သည်။
‘ မောင်နဲ့ခ င်မလင်မယားဖြစ်နေပြီ လေ ဆရာမလို့မခေါ်နဲ့တော့ပေါ့.. ‘ မ ’ ဒါမှမဟုတ်
ခင်မလို့ပဲခေါ်ပေါ့ .. ကဲ .. လာမအိပ်သေးဘူးလား ’
မောင်ကခင် မမျက်နှာကိုမခိုးတခိုးကြည့်၏။
‘ လာ . . ဆို ’
ခင်မ ကစိတ်ညစ်လ ာသလိုလေး ခပ်ဆတ်ဆတ် ပြောရင်းခြင်ထောင် ကြီးကိုချလိုက်သည်။
သည်တော့မေ ာင်ကခြင်ေ ထာင်ကိုအသ ာလေးတုန်ရီစွာမ၍အတွင်းသို့ဝင်သည်။
ခင်မကအိပ်ယာထက်တွင်ပက်လက်ကလေးအိပ်ရင်းမောင့်ကို ကြိုလင့်ေ နဟန်
ပြုံးပြီးကြည့်နေသည်ကိုမြင်ေ သာအခါမောင်သည်သားတစ်မြင်သေ ာကျားရဲပျိုတစ်ေ
ကာင်အလား
ခင်မနှုတ်ခ မ်းအစုံကိုအင မ်းမရစုပ်တော့၏။
‘ အု ’ ‘ အွန်း ’
ဆိုသောရှန်းဖယ်သံလေးများနှင့်ခိုးခိုးခစ်ခစ်ရယ်သံလေးများအခန်းထဲ၌ပျံ့လွင့်သွားသည်။
ခင်မလက်တစ်ဖက်ကဘေးသို့ဆန့်ခ ျတန်းစင်းထားသောကြောင့် မောင်ကခွ
မိလျက်သားဖြစ်သွားပြီး
မာတင်းလုံးထည်သောလိင်တန်ကြီးကိုခင်မလက်ခုံလေးနှင့်ထိခပ်မိသွားသည်။
ခင်မအလန့် တကြားလက်ကိုရုတ်ရင်းမောင့်ပခုံးကိုဆုပ်ကိုင်ပြီးမှန်ယိုနေသောမောင့်ကို

လေချိုသွေးရင်းချော့လိုက်ရသည်။
'မီးပိတ်ဦးကွယ် . . မ ရှက်လို့ '
ခင်မအသံကမေ မာလှိုက်တု နံ့ခါနေ၏။ မောင်ကပြင်းထန်သောအသက်ရှူသံကြီးဖြင့်ခင်မ
ကိုခွမိုးကာလက်ထောက်ရင်း
အတန်ကြာစိုက်ကြည့်နေပြီးမှငြိမ်သက်စွာစောင့်ကြည့်နေသောခင်မနှုတ်ခမ်းနှင်းဆီငုံလေးကို
'ပြွတ် ' ကနဲတစ်ချက်စုပ်ယူကာခြင်ထောင်အပြင်သို့ကုန်းထွက်လိုက်ရပြန်လေသည်။
၄ ပေမီးချောင်းကနှစ်ချောင်းရှိသည်။ စားပွဲတင်မီးလုံး၊ပန်ကာ၊ခလုတ်တွေမောင်မကြည့်တတ်။
ခြင်ထောင်ထဲမှအကဲခတ်နေသောခင်မကမောင့်အခက်အခဲကို သဘောပေါက်လိုက်မိသည်။
'ကုတင်ခြေရင်းကခလုတ်တစ်ခုထဲပဲမောင် '
မောင်ကခင်မကိုကျောပေးထားရာမှကုတင်ခြေရင်းရှိခလုတ်ဘက်သို့မျက်နှာမူလိုက်သည်။
ထိုအခါမောင့်ပေါင်ကြားမှငေါထွက်နေသောပစ္စည်းကြီးကိုခင်မအသေအချာတွေ့
လိုက်ရသည်။
ရင်တုန်ခြင်းထက်ကြည်နူးခြင်းကပိုသွားသည်။ ခင်မနှင့် မောင်ကားတစ်စီးတည်း
အတူသွားအတူလာခဲ့ခြင်းမှအပအခြားဆိတ်ကွယ်ရာသို့သွားသွားလာလာ
ဖက်ရမ်းနမ်းရှုတ်ခြင်းများတစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှမပြုခဲ့ဖူးကြပေ။
ကားပေါ်၌ထိုင်ကြသည့်အခါမှာပင်ခင်မကလည်းဆရာမဂုဏ်သိက္ခာနှင့်ညီစွာ
အိန္ဒြေရရနေသကဲ့သို့မောင်ကလည်းခင်မ၏ခန့်ညားတည်ကြည်သောမျက်နှာလေးကိုကြည့်က
ာရှိန်နေဟန်တူသည်။
တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှအတင်းအဓမ္မဖက်ရမ်းနမ်းစုပ်ခြင်းမျိုးမပြုဘူးခဲ့ပေ။ထို့ကြောင့်လည်းမောင့်ကို
ခင်မ
ပို၍ပို၍သနားကာဂရုဏာသက်မြတ်နိုးရ၏။
'ခလုတ်ကအမျှားကြီး မ ရဲ့ '
မောင်ကစိတ်ညစ်သံလေးနှင့်ခေါင်းကုတ်ပြီးပြော၏။ ခင်မကစိတ်ညစ်ရအခက်စိတ်ဆ
ိုးရအခက်နှင့်
အောက်နှုတ်ခမ်းကိုအပေါ်သွားလေးနှင့်ကိုက်ခါကုတင်ပေါ်မှဖင်ရွှေ့ဖင်ရွှေ့တိုးလာရင်း
ခြင်ထောင်အပြင်သို့ ခေါင်းပြူလိုက်ရသည်။
မောင်ကခပ်ညှိုးညှိုးကျောင်းသားတစ်ယောက်ကဆရာမကိုစိုးရွံ့စွာကြည့်သောအကြည
့်မျိုးလေးဖြင့်
ငိုမဲ့မဲ့လေးလှမ်းကြည့်သောအခါခင်မမောင့်ကိုသနားသွားရပြန်ပါလေသည်။
'မောင်ကလဲကွယ် ' ဟုငြီးငြူရင်းကုတင်အောက်သို့ခြေနှစ်ချောင်းကိုချလိုက်သည်။
'မမ .. မမ .. ဘယ်မှာလဲဟင် .. မမ '
ခင်မခန္ဓာကိုယ်သည်တောင့်တင်းအေးစက်သွားကာမောင့်မျက်နှာကို အထိတ်တလန်
့လှမ်းကြည့်မိသည်။
မောင်ကတံခါးတွေးတစ်ချက်မသိမသာကြီးမြိုချရင်းအခန်းဝသို့တစ်လှည့်ခင်မဆီသို့တစ်လှည့်
အပြန်အလှန်ကြည့်သည်။
တဒင်္ဂအတွင်း၌ လှိုင်သည်အိပ်ခန်းထဲသို့ခေါင်းအုံးကိုချိုင်းတွင်ညှပ်ကာစောင်ကို
တရွတ်တိုက်ဆွဲရင်း
ရှိုက်ရှိုက်ငိုရင်းဝင်လာပါတော့လေသည်။

၁၀ နှစ်သမီးအရွယ်လှိုင့်ကိုအပြစ်ပြောရမှာလည်းအခက် .. မိဘနှစ်ပါးအိပ်ပျော် နေစဉ်
လှိုင်ထလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
' မမ .. ဘာလို့လှို င့်ကိုတစ် ယောက်တည်းထားခဲ့လဲ .. ဘာလို့တစ် ယောက် ..
တစ်ယောက်တည်းထားခဲ့လဲ .. အဟီး ' လှိုင်ကခင် မကိုမြင်သ ည်နှင့်အတ င်းပြေးကပ်ခါ
ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုလျ က်ဖက်ထားရှာလေသည်။
ခင်မကသူ့ညီမလေးကိုကြင်နာယုယစွာဖက်ထားရင်းမောင့်မျက် နှာကိုသန
ားစဖွယ်မော့ကြည့်သည်။
' ချော့လိုက ်ပါဦး မရယ် '
မောင့်နှုတ ်မှသည်စကာ းမှလွဲ၍ဘာမှပြောစရာမရှိ။ မောင်ကမုန ်တင်ခုံရှေ့မှကုလားထိုင်တွင်
နှံးချိစွာ
ထိုင်ချလိုက်ပြီးသက်ပြင်းရှည်ကြီးတစ်ချက်မှု တ်ထုတ်လို က်လေသည်။
ခင်မကမောင့်ကိုကြည့်ပြီးအားနာပြုံးလေးပြုံးလျက်မျက်စ ့လေးတစ်ဖက်မှိ တ်ပြကာ
လက်ကလေးတစ်ဖက်လှို င်မတွေ့အေ ာင်ကာပြသည ်။
နောက်မှ .. ကလေးသိပ်ပြီးမှဟုတိုးတိုးလေးလဲပြောကာ လှိုင့်ကို ချော့မော့ ပြီးအောက်ထပ်သ
ို့ဆင်းသွားလေသည်။
' သေစမ်းကွာ '
ဂိုးဇရိယာအတွင်းသို့ဝင်လာ သောဘောလုံ းကိုပိတ်မည
့်သူမရှိဘဲဂိုးသမားမိသွားသဖြင့်အော်လိုက်သံမျိုး
မောင်ကမုန်တင်ခုံကို လက်သီးဆုပ်နှင့် ထုရင်းခပ်တိုးတိုးအံကြိတ်ရေရွတ်လိုက်လေ၏။

' မောင် .. ထတော့လေ .. မိုးလင်းနေပြီ '
' ဟင် .. မိုးလင်းနေပြီ .. ဟုတ်လား '
' ဟုတ်တယ် ခင်မလည်းလှိုင့်ကို သိပ်ရင်းအိပ်ပျော် သွားတာမောင်ရဲ့ .. ဘွာတေးနော် '
လှိုင်ဆို သာမင်စာမ လေးကိုလမ်းကြိတ်စက်ဖြင့်ကြိတ် ချင်စိတ်ပ င်ဝင်သွားခဲ့သည်။
ကလေးမို့လို့သ ာ .. အဟုတ်။
' မောင်ဒေါပွနေမှာ ပေါ့ ဟုတ်လား '
' မပွပါဘူး .. စောင့်ရင်းစောင့်ရင်း ဒီခုံပေါ်မှာခုနလေးတင်မှေးကနဲအိပ်ပျော်သွားမိတာ '
' မောင်ရယ် ' ဟုဂရုဏာအပြည့် နှင့် ခင်မကမောင့်ပါးနှစ်ဖက်ကို လက်ဖဝါးနုနုလေးဖြင့်
ပင့်ကိုင် ပြီးတုန်တုန်ခ ါခါလေးပထမဆုံးအကြိမ်မော င့်ပါးလေးကိုစုပ်နမ်းလိုက်သည်။
မောင့်နှလုံးအိမ်သည်ဖျ င်းဖျင်းထကာပီတိလှိုင်းတွေဝုန်းဒိုင်းကျဲသွားသည်။
' မင်္ဂလာဦးညမှာ မင်္ဂလာကုတင်ပေါ်မအိပ်တာခင ်မတို့လင် မယားပဲရှိလိမ့်မယ်ထင်တယ်နော် ..
မောင် '
' အင်း .. အဟင်း '
' မောင် လှိုင့်ကို မုန်းသွားလားဟင် '
' အာ .. မဟုတ်တာ မရယ် .. ကလေးပဲဘာသိမှာ လဲ သူ့မှာလည်းဒီအစ်မပဲရှိတဲ့ဥစ္စာ '
' ကျေးဇူးတင်ပါတယ်မောင်ရယ် လှိုင်ဟာတကယ်တော့ခင်မနဲ့ညီအစ်မအရင်းမဟုတ်ပါဘူး
ခင်မရဲ့ညီမဝမ်းကွဲတစ်ယောက်မွေးခဲ့တာပါ '
' သူ့မိဘတွေ ကရောဟင် '

‘ နယ်စပ်မှာဆုံးကုန်တယ်မောင်သူတို့ကမှောင်ခိုအကြီးစားတွေကိုး ’
ခင်မျက်နှ ၁ကပြောရင်းအုံ့မှိုင်းလာလေသည်။
‘ အင်း .. ဒါဆိုတော့လ ည်းလှိုင့်ဘဝ လေးကသနားစရာလေးပါလား ’
ဟုမောင်သဘောရိုးနှင့်ဆို၏။
‘ ဒါကြောင့်လှိုင့်ကိုေ တာ့အလိုလိ ုက်ပါမောင ်ရယ် ဒါတစ်ခုပဲေ မာင့်ဆီကခ
င်မတောင်းချင်ပါတယ်
မောင်နားလည်ပေးပါနော် ’
‘ သြော်ဗျာ မောင်ကခင် မကိုချစ်ရတဲ့သူပဲ ခင်မချစ်တ ဲ့သူကိုလည ်းချစ်ရမှာပေါ့ ’
‘ ဟွန်း အခုမှကဗျာ ဆန်တတ်လာတ ယ် ’
ခင်မကမောင ့်နဖူးကိုထုရင်းပြုံး၍ပြော၏။
‘ ပြောတတ်ပါ တယ် .. ဟိုဒင်း မပြောရဲတာ ’
‘ ကြည့် ဘာလို့မေ ြပာရဲရတာတဲ့လဲ ’
‘ ခင်မကတက္ကသိုလ်ကဆရာမကြီးလေ ကျွန်တော်က ၈ တန်းတောင်မအော င်သေးတဲ့ကောင် ’
‘ ဟိတ် အရူးလေး အခုလင်မယားဖြစ်နေပြီ နော် သတိလည်းထားဦး တစ်ခါထဲ
အားငယ်တတ်တာကလဲ လွန်ရော ’
မောင့်ပါးလေးကိုလိမ်ဆွ ဲရင်း ခင်မကအသဲယားသံလေးနှင့်အံကြ ိတ်၍ပြောသည်။
မောင်ကခင် မလက်ကိုဆု ပ်ကိုင်ကာ ရင်ခွင်ထဲဆ ွဲယူပြီးမျက်နှာချ င်းတေ့ဆိုင်လ ိုက်သည်။
‘ နှုတ်ခမ်းစုပ်မလို့ လား ’
‘ အင်း . . ’
‘ မောင်နှုတ် ခမ်းစုပ်တာအရမ်းကြမ်းတယ်ကွ အဲဒီလိုမလုပ်ရဘူး လျှာကပါးစပ်ထဲကိုထ ိုးပြီး
ကလိပေးရတာ ပါးစပ်ထဲမှာလျှာချင်းလိမ်ပွတ်မှ အရသာရှိတာ ခုတော့မော င်က
လေစုပ်သလိ ုတအားစုပ်တာ နှုတ်ခမ်းဆိုထော်ပြ ီးယောင်တောင်ယောင်တယ် ’
‘ ခင်မကအစုပ ်ခံဘူးလို့လား ’
‘ ဘာ . . . ’
ဘာ ဟုမာဆတ်သောအသံနှင့်အတူခင်မျက်လုံးပြာလေးတွေဝိုင်းစက်ပြူးကျယ်သွားကာ
မောင့်မျက ်လုံးများကိုဘယ်ညာအပြန်ပြန်အလှန်လှန်ကြည့်ရင်းမျက်ရည်တွေဝဲလာ သည်။
နှုတ်ခမ်းနှစ်မွှာသည ်တဆတ်ဆတ်တ ုန်ခါရင်း မေးစေ့လေးထိန်းမရအောင်လှုပ် ခါရင်း . . ။
‘ မောင် . . မောင် ခင်မကိုဘယ်လိုမေးလိုက်တာလဲဟင် ပြောလေမော င် ခင်မကို
လူတကာနှုတ် ခမ်းစုပ်ခံတဲ့ မိန်းမလို့မောင ်စွပ်စွဲလ ိုက်တာလား ’
‘ အို . . အို . . မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး ’
ခင်မပါးပြင်သို့မ ျက်ရည်ပေါက်ကြ ီးတွေလိမ့်က ျစီးဆင်းလာစဉ် မျက်တောင် ကော့ကြီးများ
မှေးစင်းသွားကာယိုင်လဲခွေပျော့ကျသွား၏။
‘ မ . . ခင်မ ’
မောင်ကခင် မကိုပွေ့ရင်းဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေ သည်။ ခင်မသည်ငယ်စဉ်ကထဲက
စိတ်ထိခို က်လျှင်ယခုကဲ့သို့ပျော့ခွေကာမေ့မျောသွားတတ်သည်။
ကြံရာမရသောမောင်က ခင်မ၏နီရဲပြောင်လက ်နေသောနှင ်းဆီဖူးပွင့်ငုံေ လးပမာ
မွှေးချိုတင်းမာနေသောနှု တ်ခမ်းလေးကိုငုံပြီးစုပ်ယူလိုက်ခါ ခင်မသင်ပေးသည့်အတိုင ်း
ခင်မပါးစပ်ထဲသို့ လျှာကိုထို းသွင်းကာခင်မလျှာ လေးကိုကလိလျက

ိပူးယှက်လိမ်ယှက်လိုက်လေသည်။
မောင့်လိင်ိတန်ကြီးကထိုင်းခနဲထိုင်းခနဲမတ်ထလာ သည်။ ခင်မမျက်လ
ုံးလေးဖြေးဖြေးချင်းပွင့်လာသည်ိ။
မောင့်လည် ပင်းကိုတအားပြန်ဖက်ခါ မောင့်နှုတ်ိခမ်းကိုအပြန်အ
လှန်စုပ်ယူနမ်းရှိုက်လိုက်ရှာသည်။
ထိုစဉ်ကတည
ိးကစ၍ခင်မမေ့မျောတော့မည်ဆိုလျှင်မောင်ကခင်မနှုတ်ခမ်းကိုအပြေးအလွှားလေးသာ
ငုံခဲပြီးစုပ်ယူနမ်းရှိုက်ပေးလိုက်လျှင် ချက်ချင်းမိုးသောက်ယံတွင်ပွင့်သောကြာပန်းလေးပမာ
လန်းဆန်းသွားသည်သာဖြစ် သည်။
‘ မောင် ’
‘ ဟင် . . ဘာလဲ ခင်မရယ် ခင်မကအရမ်းစိတ်ကြီးတာကိုး ’
‘ မောင်ကခင် မကိုသံသယရှိမှာခင်မ သိပ်ကြောက်ိတယ်မောင် ယုံပါမောင်ရယ်
ခင်မလေမော င်ကလွဲပြီ း ဘယ်ယောကျ်ားကိုမှမချစ်ိခဲ့ဖူးဘူး ’
ဟုတ်သည်ဖြစ်စေမဟုတ်သည်ဖြစ်စေ မောင်ကခေါ င်းကိုအခါခါငြိမ့်ပြမိ သည်သာ။
‘ ခင်မလေ့လာ ထားတာကိုပြော တာပါ..ပြီ းတော့မောင်
့ကိုလည်းယုံတယ်တခြားယောကျ်ားတွေဆိုရင်
သမီးရည်းစားဘဝမှာထဲကအ ခွင့်အရေးတွေအများကြီးယူကြမှာပေါ့ ’
‘ မောင်ကခင် မကိုအလှကြ ည့်ဆိုလည် း . . ကြည့်နေမှ ာ ’
‘ အမယ် . . တကယ် ’
‘ တကယ်ပြောတာပါ ’
‘ ဒါဖြင့်အလှ ပဲကြည့်နေ ာ် ဘာမှမလုပ်ရဘူး ’
‘ မလုပ်နဲ့ဆို မလုပ်ပါ ဘူးဗျာ ’
‘ ဟော . . ဟော ဒါကစိတ်ကော က်တဲ့အသံ ကြီးပါ . . နော် . . ဟင်းဟင်း မောင်ဟာလေ
တကဲ့ကိုက လေးသာသာလေးပဲကွယ် ’
ခင်မကမောင့်ရင်ခွင်မော င့်ရင်အုပ်ကြီးကိုပါးလေးနှင့်အပ်ရင်းညီးညီးညူညူလေးပြောလိုက်၏။
‘ ခင်မ . . ရယ် ’
‘ ရှင် . . ရယ် ’
မောင်ကရင်မောသံလေးနှင့်ခေါ်သကဲ့သို့ခ င်မကလည်းမောင့်ကိုဂရုဏာအပြည့် လေးနှင့်ပြန်
ထူး၏။
‘ ဘယ်တော့လင်မယားလိုနေကြရမှာလဲဟင် ’
‘ ဟောတော့ .. အခုလင်မယားလိုနေတာပေါ့ ’
ခင်မကမောင့်ရင်ခွင်မှထ၍မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူးလေးနှင့်ပြော သောအခါမော င့်မျက်နှ ာကြီး
အီးပိတ်သွားကာရှုံ့မဲ့သွားလေသည်။
‘ အာ . . အဲဒါပြောတာမှ မဟုတ်တာ ’
‘ ဟင် . . ဒါဖြင့်မော င်ကဘာကို ပြောတာလဲ ’
‘ ဟို . . အင်း . . ကလေးရအောင်ဘယ်လို . . အဲ . . ဘယ်တော့မှလုပ်ရမလဲပြောတာ ’
‘ ခစ် ခစ် ခစ် . . သွား . . ပြောလဲမပြောတတ်ဘဲနဲ့ ခစ် ခစ် ခစ် . . အဟတ် ’
ခင်မကမျက် နှာလေးကိုလက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြ င့်အုပ်ရင်းခိုးခိုးခစ်ခစ်ရယ်သည်။

မောင်ကပါးတစ်ခြမ်းကို
အပေါ်တွန့်တင်ရင်းမဲ့လျက်ခေ ါင်းကိုတဖြင်းဖြင်းကုတ်နေသည်။
‘ မောင်ပြော တော့အခုနအ လုပဲကြည့် နေမှာဆို .. ဘယ်နှယ် ခုတော့
ကလေးရအောင်လုပ် ချင်လာပြန ်တာလဲ ခစ် ခစ် ခစ် ’
‘ ဟာ . . ဗျာ ’
မောင့်မျက ်နှာကြီးနီရဲလျက်ခေါင ်းကြီးငုံ့ထား၏။ ခင်မဆက်ပြ ီးမောင့်ကို စလျင် သည်ချာတိတ ်ငိုချင်တေ ာင်ငိုမှာ ။
‘ ကဲ လာ မောင့်ကို ပြောရဦးမယ်
ညကကောင်းကောင်းမအိပ်ရတော့အိပ်ယာပေါ်မှာလှဲရင်းပြောမယ် ’
‘ အာ ကောင်းတယ် ကောင်းတယ် ’
မောင့်အမူ အယာလေးကလေးဆန်ပုံကြီးကိုကြည့်ပြီးခင်မရယ်ချင်သွားပြန်၏။ ကုတင်ပေါ်သို့
ခင်မကအရင်တက်ပြီးလှဲအိပ်လိ ုက်သည်။ မောင်ကကုတ င်ပေါ်သို့မတက်ေ သးဘဲ ခဏရပ်တန့်
စဉ်းစားပြီးမှအိပ်ခန်းတံခါးကိုပိတ်ခါ အတွင်းမှဘုသီးလေးအလယ်မှသော့ပေါက်လေးကို
ကလစ်ကနဲနှ ိပ်ချလိုက ်သည်။
သော့ခတ်လိ ုက်ခြင်းဖြစ်၏။
မောင်လုပ် ပုံကိုကြည ့်ပြီးခင်မရယ်သည်။
‘ ဘယ်သူမှမလာတော့ပါဘူးမောင်ရယ် ’
‘ မေမေနဲ့လိ ူင်ကအန်တီ သိန်းတို့ဆီသွားတယ်။ ဖေဖေကဗိုလ ်ချုပ်ဈေ းကဆိုင်ကို သွားတယ်။
အိမ်မှာထမ င်းချက်ကိုသာ စိန်တို့လ င်မယားနှစ်ယောက်ပဲရှိတော့တာပ ါ ’
‘ အဲ . . ဟုတ်ပြီ . . ဟဲ ဟဲ ဟဲ ’
‘ မောင်နော် . . နေ့ခင်းကြီး . . စောစောစီးစီး ’
မောင်ကလက် ဝါးနှစ်ဖက်ကိ ုဟန်ပါပါပွတ်သပ်ရင်းခင်မကိုရွှန်းရွှန်းစားစားကြီးပြုံးကြည့်လိုက ်သောကြောင့်
မောင့်အကြ ည့်ကိုကြက ်သီးထကာပြောမိ ပြောရာတွေပြောလ ိုက်လေသည် ။
‘ စောစောစီးစီးဖြစ်ဖြစ် နေ့ခင်းကြောင်တော င်ဖြစ်ဖြစ ် ဒီတစ်ခါတော ့ ချမ်းသာမပေးနိုင်တော့ဘူး
ဆရာမ . . ရေ့ ’
မောင်ကပြေ ာပြောဆိုဆ ို ခင်မကိုခု န်အုပ်ဟန်လက်ကြီးနှစ်ဖက်ဆန ့်ကားပြီးကုတင်ပေါ်ရှိ
မွေ့ယာထူထူကြီးပေါ်သွားကနဲအုပ်ချ လိုက်၏။
‘ ဟော့ မောင်နော် အရမ်းမလုပ်နဲ့ ’
‘ အင်းပါ ဖြေးဖြေးလေးပဲလုပ်မှာ ပါ ’
‘ ခင်မရှက်နေတယ်ကွာ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ’
‘ ခြင်ထောင် ချလိုက်လေ ’
‘ ဟုတ်တယ် . . ခြင်ထောင် ကထူတာကိုး . . တစ်ခါထဲ ’
ခင်မနှုတ်ခ မ်းလေးတွေတဆတ်ဆတ ်တုန်နေသည ်။ မောင်ကခင်
မပခုံးကိုရင်ဘတ်ပေါ်မှဖြတ်၍သိုင်းဖက်ရင်း
ခင်မရင်နှစ်မွှာ ကိုမျက်န ှာကြီးဖြင့်ဖိကပ ်ရှိုက်နမ်းနေပြန်သည်။
ခင်မရင်ထဲ၌ မောင့်အနမ ်းကအသည်းနှလုံးကိုသပ်သပ် ထုတ်ပြီးနမ်းနေသလိုကြီးဖြစ်သွား၏။

‘ အသက်ရှုကြပ်တယ်ကွယ် ’
‘ ချစ်တယ် မမရယ် ဘယ်လိုချစ်မှန်းမသိဘူး ဟင်းဟင်းအင်းအင်း ချစ်မယ်နော် . . မ ’
‘ ကွာ . . မောင်ကလဲ . . အဟင်း ’
ခင်မကပြုံးမဲ့ငိုငို လေးမျက်နှာကို တစ်ဖက်သို့ စောင်းလျက်မျက်နှာလေးကိုလက်ကလေးခွအုပ်ပြီး အားလေးတင်းထားလိုက်ရှာလေသည်။
မောင်ကခင် မပေါင်တံကြီးကိုလက်နှင့်ပွတ်သပ် ရင်းစောက်ဖုတ် ကြီးကိုကိုင်စ မ်းလိုက်လေတော့၏။
‘ အာ . . အဟင့် . . ကျွတ် ’
ခင်မခြေထော က်တစ်ဖက် အထက်သို့ ထောင်တက်သွ ားပြီးချက်ချင်းဘုံးကနဲပြန်ကျ သွားပြန်၏။
မောင်ကသူ့ ပုဆိုးကိုခေါင်းပေါ်မှကျော်ချွ တ်၏။ ထိုအခါဖြူ စင်းဖြောင့်တန ်းကာအလုံးအထည် တစ်ဖြောင့် တည်းရှိသောလီးတုတ်တုတ်ရှည်ရှည်ကြီးကမဲနက်ပွယောင်းသောလမွှေးများကြားမှ ထိုးထောင်လျက် အားမာန်အပြည့် နှင့်ထွက ်လာတော့၏။
ခင်မလက်ကမ လေးကိုကာထားသည့်ကြားမှလက်ဖနော င့်လေးကိုကြွကာမောင့် လီးကြီးကို ခိုးကြည့်ဖြစ် သည်။ ယောကျ်ားပီသလွန်းသောမောင့် လီးတန်ကြီးမှာ ခင်မရင်ကို ကျေနပ်ခြင ်း ကြည်နူးခြင်း ပျော်ရွှင်ကြည်မေ ာခြင်းတွေခံစားရစေ၏။
ခင်မထမီအထ က်ဆင်စလေးကိုခါးမှဆွဲဖြုတ ်ပစ်စဉ်ခင ်မနလုံးသည်းပွတ်များ လေကြမ်းတိုက်ခံရသောသစ်သီးများနှယ်အညှာမှလွဲရမ်းကုန်သည်။
‘ မ .. မချွတ်နဲ့ လေ အောက်ကလုန ် ’
ခင်မကအသံတ ုန်တုန်လေ းနှင့်ပြောရင်းမောင်ဆွဲချွတ်နေသောအ ထက်ဆင်စလေ းကို လက်တစ်ဖက် နှင့်အတင ်းစုကိုင်ဖိ ထားလိုက်မိလေ သည်။
မောင်ကခင် မခွင့်ပြု သည့်အတိုင ်းထမီအောက်စ လေးကိုဖြေးဖြေးချင်းဆွဲလှန်သည ်။
တကယ္ကဆီမောင်းနှင်နေစဉ် က သည်ခြေထော က်ကလေးများနှင့်ပန်းနုရောင်ဆေးဆိုးထားသော ခြေချောင်းလေးများကိုသာခိုးကြည့်ခွင့် ရခဲ့သောအဖြ စ်ကိုသတိရသည်။
ထမီစလေးကိုအထက်သို့ဆက်၍ပင့်လှန်လိုက်သောအခါလုံးတစ်ပြည့်ဝ န်းသော သလုံးသားတုတ်တုတ်ကြီးကိုတွေ့ရ၏။ သလုံးသားအပေါ်ဝယ်ကြေးနီရောင် ခြေသလုံးမွှေးကွေးကွေးလေးများမြင်လိုက်ရသောအခါသူ့ရင်အစုံသည် ပီတိလှိုင်းတို့တဒိုင်းဒိုင်းရိုက်ခတ်လာ တော့သည်။
‘ မြန်မြန်လ ုပ်ကွာ . . အဟင့် . . ဟင့် ’
တစ်ကိုယ်လုံးတဆတ်ဆတ်တု န်နေသောခင ်မ အသံတိုးတိုးတုန်တုန်ငိုသံနွဲ့နွဲ့လေးနှင့်ပြောရင်း အသက်ရှုလေးပြင်းထန်နေရှာပါလေသည်။ မောင့်လက် ထဲကထမီစလေ းမှာလည်း လေမတိုးပါဘဲတဖျပ် ဖျပ်လှုပ်ခ ါလျက်ရှိသည်။
ဝင်းဝါအိစက်နေ သောခင်မပေ ါင်တွင်းသားဖွေးဖွေးမွတ်မွတ်ကြီးများကိုတွေ့လိ ုက်ရသောအခါ မောင့်ငပဲ ကြီးကဖြောင်းကနဲဖြောင်းကနဲလက်ခမေ ာင်းခတ်သလိုထကြွသောင်းကျန်းလာတော့၏။
ငပဲကြီးထိပ်မှလည်းချွဲကျိစေးထန်းသောလရေများက ကလေးငယ်တစ်ဦးသွားရေတမြားမြားကျသလို အမျှင်တန်းကြီးများတန်းကာတန်းကာကျဆင်းနေ၏။
လွတ်နေသော လက်တစ်ဖက် ကဝင်းမွတ်နုထွတ ်နေသောပေါ င်တန်ကြီးကို ရတနာကျောက်

သားပြင်ကြီးအား
ပွတ်ကြည့် သလိုကြည့် နေ၏။
'မြန်မြန် . . လုပ်'
ခင်မက ပေါင်ရင်းရောက်အောင်ထ မီလုန်တင် ကာတုံ့ဆို င်းဆိုင်းကြီးမိန်းမောနေသော မာင့်ကို အားမလိုအားမရဖြစ်လာကာဒေ ခြနှစ်ချေ ာင်းကိုလှုပ်ခါရင်းခပ်လောလော လေးတိုးညှင်းစွာအော်လိ ုက်သည်။
ထိုအခါကျမှ မောင်ကလက် ထဲတွင်တုန ်ခါနေသောထ မီစလေးကို 'ဝုတ် 'ခနဲစောက်ပ တ်ကြီး ဘွားကနဲပေါ်သည်အထိဆွဲ လှန်ပစ်လိ ုက်တော့သည်။

ခင်မငယ်စဉ်ကတည်းကပင် ယောနိကြီးထွားခဲ့သောမိန ်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။
ခင်မ ၁၀ နှစ်ကျော် ကျော်လောက ်က ခင်မဖင်ကို အမေကကြည့ ရင်း . .
'အမေလေးဟဲ့ ညီးဟာကြီးကဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လား 'ဟုပင်တအံ့တအောပြောခဲ့ဖူးသည်။
စောက်ဖုတ် အုံကြီးကလက်တစ်ခု တ်မကခုံးမောက်လျက် စောက်ပတ်ဒေ ဘးနှုတ်ခမ်းသား ထူထူကြီးတွေကရေပူဖောင်းရှည်လေးနှစ်လုံးပူးကပ်ထားသလိုတင်းကပ်နေကြ၏။
စောက်မွေးများကမှမဲနက်ြ ခင်းထက်အဖျားပိုင်းလေးများကြေးနီရောင်လက်လက် ဖျပ်ဖျပ်လ က်နေခြင်းကြောင့်န င်းစိုထားသောမြက်ဖျ ားလေးများပမာလုပလွန ်းနေသည်။
မောင်ကကြည့ ်ရင်းကြည့်ရင်းမျက်နှာကြ ီးကခင်မစောက ်ဖုတ်အုံကြီးနှင့်တစ်ထ ွာသာသာမျှသ ာဝေးတော့ရာ
မောင့်နှာ ခေါင်းမှမှုတ်ထုတ ်ရှူရှိုက်လိုက် သောလေပူလေ းများကခင်မစောက ်ပတ်မျက်န ှာပြင်ကို
နွေးကနဲ နွေးကနဲ ရိုက်ခတ်မိ သွား၏။ခင်မအလန့်တကြားထကြည့်မည် အပြုတွင် . . .
'ရှလပ် . . ပြတ် 'ဟူသောလျှာစိုစိုနွေးနွေးကြီးဖြင့်ဖင်ြ ကားမှစ၍အထက်သို့ယက်တင်လိုက်ခြင်းကို
ခံလိုက်ရသောအခါခင် မခေါင်းကလေးခေါင်းအုံးပေါ်သို့ဖုံးကနဲပစ်ကျြပီးထွန့်ထွန ့်လူးသွား၏။
မောင်ကခင် မစောက်ပတ် နှစ်ခြမ်းကိုလက်မတစ ်ဖက်ဆီဖြင ့်ဆွဲဖြဲက ာအတွင်းပိုင်းသို့ လျှာစောင်းလေးထိုးကာခပ်တင်းတင်းလေးကုတ်ထုတ်လ ိုက်ပြန်ေ သာအခါသေးဖြန်းဖြန်းပါမတတ်
ခံလိုက်ရ၏။ ပေါင်းနှစ်ချောင ်းကမောင့်ခေ ါင်းကိုညှပ်လိ ုက်မိ၏။
မွေးသင်းချိုအီနေ ေ သာခင်မပေါ င်ခြံအတွင ်းမှအနံ့လေးကမောင့်န ှာခေါင်းထဲသို့စူးစူးလေး တိုးဝင်ရှူရှိုက်မိလေသ ည်။
ဤ၍ဤမျှကြီးမားလှပတောင့် တင်းသောစောက်ပ တ်ကြီးကိုတစ်သက် လုံးလိုးရန်ပိုင်ဆိ ုင်ရသော မောင့်လို လူစားလောက်ကံကေ ာင်းသူလည်းရှိတော့မည် မဟုတ်ဘူးဟုဘဝင်စိတ်ကလေးများက ရင်၌ခိုအောင်းကြည်နူးသွားသေးသည်။
လက်နှစ်ဖက ်ဖြင့်ဆွဲ ဖြဲထားသောစောက်ပ တ်နှစ်ခြမ ်းကြားမှဂျပန်ဖရဲလေးလိုစိုဝင်းနီရဲနေသော စောက်ပတ်အ သားလေးများမှာသကြားပွင့်နေသေ ာဖရဲသားလေးများပမာစိုစွတ ်လျက် အရေကြည်လေးများသီးစို့နေသည်။
စောက်စိလေးမှာ ငေါက်ကနဲ ငေါက်ကနဲ မတ် မတ်သွားသည်ကိုလည်းတွေ့နေရ၏။
စောက်ပတ်အ တွင်းပိုင်းသို့လက်ခလယ်ဖြင့်ထိုးသွင်းကာပထမဆုံးအကြိမ်

စမ်းသပ်မွှေနှေ ာက်ကြည့်လ ိုက်သောအခ ါအတွင်း၌ပလတ်စတစ်အကြည်သားလေးတစ်ခုပမာ
တင်းရှောရှောလေးကန့်လန့်ခ ံနေသောအပျ ိုမှေးပါးပါးလေးကိုကိုင်စ မ်းမိလိုက်လေ သည်။
လက်တချောင ်းလုံးနွေးပူလျက်အတွ င်းသားလေးများစုပေါင်းညှစ်စုပ်ထ ားခြင်းကိုခံစားရသည်။
' မောင်ကကွယ် လက်ကြီးနဲ့ '
ခင်မကလည်ပ င်းလေးလန်လန်သွားအောင်တွန် ့လိမ်ရှုံ့မဲ့ရင်းတိုးတိုးပြောလိုက် သည်မို့
သူကလက်ကို စွပ် ကနဲပြန်ဆွ ဲထုတ်လိုက ်သည်။ လက်ချောင်းတွင်ခပ်ချွ
ဲချွဲအရေများကပ်ညိပါလာ သည်။
ထိုအရေများကိုခင်မထမ ီနှင့်ပွတ ်သုတ်ပစ်လ ိုက်ပြီးမှခင်မပေါ င်နှစ်ဖက် ကိုဆွဲကားလိုက်ရာ
စောက်ပတ်ကြ ီးကစေ့မြဲစေ့နေသည်။
ပြဲကားသွားသောပေါင်န ှစ်ချောင ်းကိုအထက်သိ ုဆွဲထောင ်လိုက်ခါ ပေါင်နှစ် ချောင်းကြားသို့
ဒူးထောက်ထိုင ်လိုက်လေသ ည်။ လိင်တန်ကြ ီးကချော်တော င်ေ့ပြီးစောက်ပတ်အ
ပေါ်သို့ထောင် နေသဖြင့်
လက်နှင့်ဆ ွဲဖိပြီးစောက်ခေါင ်းဝသို့တွန်းဖိသွင်းချလိုက်ရလေသည်။
' ပြွတ် ' ကနဲဒစ်ကြီးကျွံကျနစ်ဝ င်သွားသောအသံကြီးကနှစ်ယောက်စလုံးနားထဲသို့
ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှစီးဝင်ကြားလိုက်ရသည်။
' အ . . လားလား . . ရှူး . . ကျွတ် '
' လီးဝင်လားဟင် . . ခင်မ '
' အ . . ဝင်တယ် . . ဝင်တယ် . . အိုးအိုး . . ကြပ်လိုက် တာမောင်ရယ် . . ရှူး . . ကျွတ်ကျွတ်
'
မောင်ကသူ့ လီးဝင်မှန်းသူအသိဖြစ် သော်လည်း ခင်မထံမှ ' ဝင်တယ် 'ဆိုသောအသံ လေးကို
ကြားချင်ဟန်မေးလိုက်မှန်း ခင်မသိပါသ ည်။
' အရမ်းကြပ်တာပဲက ွယ် . . မခံနိုင်ဘ ူး '
ခင်မကမျက်ရည်လေးဝဲဝဲနှင့် ငိုမဲ့မဲ့ လေးပြောကာမော င့်ကိုတော င်းပန်သောမျက
်နှာလေးဖြင့်ကြည့်ရှာ၏။
' ခင်မအရမ်းနာရင်မလိုးတော့ဘူးလေ '
' အင်း .. ခဏ ခဏကလေးပြန်ချွတ်ပ ါဦးကွယ် ခင်မအပေါက ်ဒီလောက်ကျဉ ်းမယ်မထင်ဘူး '
ခင်မကအံလေးကြိတ်ကာပြောရင်း ခါးကိုတစ်ဆစ် ချိုးလေးထထိုင်ပြီးခေါင်းရင်းစားပွဲပေါ်မှ
ဗယ်စလင်ခေါင်းလိမ်းဆီဗူးလေးကိုလှမ်းယူလိုက်၏။
' ရော့ .. မောင့်ဟာကြီးကိုအဲဒါလိမ်းပြီးမှလုပ် '
မတတ်သာသည့် အဆုံးခင်မကရှက်ရှက်နှင့်ပ င်မောင့်မ ျက်နှာကို မကြည့်ဘဲမ ျက်နှာလေးလွှဲကာ
ဗယ်စလင်ဗူးကိုလှမ်းပေးလိုက်သည်။
မောင်ကခင့် မမျက်နှာ ကိုတစ်ချက ်ကြည့်ပြီ းမှ ဗူးကိုကုန်းယူလိုက်သောအခါ
လီးကစောက်ပတ် အတွင်းသို့ ' ဖွိ ' ကနဲစိုက်ဝ င်သွား၏။
' အ . . အဟ . . နာပါတယ်ဆိုမှ . . မောင်ကလဲ '
မောင့်ဖင် ကြီးဆတ်ကနဲနော က်သို့ဆုတ ်သွား၏။ မျက်စောင်းမဲ့မဲ့လေးထိုးသောခင်မကိ ု
တောင်းပန်သလိုလှ မ်းကြည့်ရင်းလိင်တန်ကြ ီးကိုကြပ်တည ်းစွာချွတ်၏။
' ပြလွတ် ' ဟူသောအသံကြီးနှင့်ကျွတ် ထွက်လာသော လီးတန်ကြီးကစောက်ရေများဖြင့်
လိမ်းလူးပေကျံကာ ပြောင်ပြေ ာင်..ပြော င်ပြောင်န ှင့်ဝင်းလက်နေသည်။

ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ မဆတ်မငံ့ကြီးဖြစ်နေရှာသည်။ ဗယ်စလင်ဗူးထဲမှခေါင်းလိမ်းဆီများကို
လက်နှစ်ခေ ျာင်းပူးကော်ယူပြီးလီးအရင်းမှလိမ်းချလိုက်သည ်။ဘေးပတ်ပတ်လည်
ကိုလည်းသုတ်လိမ်း၏။
မောင်လုပ် နေပုံကြီးကိုခင်မရင်တဖိုဖို နှင့်ကြည့် ရင်းပေါင်နှစ် ဖက်ကိုလိမ
်ယှက်ကာစောက်ဖုတ်ကြီးကို
ထမီစလေးဖြင့်အုပ် ကိုင်ထားရင်းလက်ဖြင့်မ သိမသာကိုင ်စမ်းကြည့်သည်။ စောက်ပတ်န
ှင့်ဖင်စပ ်ကြား
အရေပြားပါးပါးလေးတစ်လက်မခန ့်ကွဲနေခေ ျပြီ။
အဖျားလေးဝင်ရုံဖြင့်ကွ ဲသည်ဆိုလျ င် . .
ခင်မကြက်သ ီးတွေဖျန်းဖျန်းထကာအလိုးခံချင်စိတ ်ပင်အငွေ့ ပျံချင်လာ သည်။
သို့သော်လ ည်းလင်မယားရယ်လို့ ယူကြ လက်ထပ်ကြသ ည်ကလည်း
ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ဘဝဖေါ်
ဘာညာပြောဂ နကြလင့်ကစ ား ' လိုးဘို့ ' အဓိကထားပြီးယူကြသည်သာဖြစ်ရာ
အလိုးမခံလို့ကလ ည်း
ဖြစ်သည့်က ိစ္စမဟုတ်။
' အင်း . . ရပြီ '
မောင်ကဗယ်စလင်းဗူးကိုဘေးသို့ချရင်းခင်မပေါင် နှစ်ချောင ်းကိုပြန်ကိ ုင်ပြီးဖြဲလျက်လိ
ုးရန်ပြန်ပြင ်၏။
ခင်မမျက်ေ စ့လေးတင်းတင်းမှိတ်ခါ အပေါ်နှုတ်ခမ်းလေးကိုအောက်သ ွားဖြင့်ဖိကုိ က်ရင်း
အားတင်းခံမည့်မျက ်နှာလေးမှာချစ်စရာကောင်းလွန်းလှ၏။
အဆီတဝင်းဝင်းနှင့်လိင် တန်ကြီးကဆတ်ကနဲဆတ ်ကနဲတုန်လ ျက်ချည်တိ
ုင်မှရှုန်းထွက်နေသော
မြင်းရိုင်းကြီးတစ်ကောင်န ှယ်ခုန်ပေါက်နေသည်။
' ဖြေးဖြေး . . နော် . . မောင် '
' အင်းပါ . . မရဲ့ . . ခင်မနာအော င်မလုပ်ပါ ဘူး '
' ဟွန်း . . အပြော '
ခင်မကမျက် စောင်းလေးထိုးရင်းခပ်မဲ့မဲ့ လေးပြောလိုက် သောကြောင့်
မောင်ကဟက်ကနဲတစ်ချက်ရယ်ရင်း
စောက်ပတ်အ တွင်းသို့လီးကိုထိုးနှစ်ဖိသွင ်းလိုက်လေသည ်။ ပစ် ဆိုသောအသံ
သည်ပါးစပ်ကိုစေ့ ပြီး
တံတွေးထွေးထုတ်လိုက် သံမျိုးဖြစ်သည်။
လျှောကနဲတန ်းဝင်သွားသည့်တိုင် စောက်ပတ်နှု တ်ခမ်းသားများတင်းသွားသည်မှအပ
ပထမလောက်
နာကျင်ခြင ်းဝေဒနာကိုမခံစ ားရတော့ပေ။
' အင်း . . အင်း . . ရှောကနဲပဲ ' ဟုခင်မကလည်းပင်းသွေးကြောလေးထောင်အောင ်ညှစ်ကာ
အသက်အောင့် သံလေးနှင့်ပြော လိုက်သည်။
' ဗယ်စလင်ကမိုက်သားပဲ '
' သွားပါ . . သူများပြောလို့မ ျား '

‘ ဆရာမက ဆရာမကိုး . . ဟဲဟဲဟဲ ’
‘ မောင်နော် အရေးထဲမျက်နှာ ပြောင်သေးတယ် ’
ခင်မကအင့် တင့်တင့်အ သံလေးနှင့်ပြောရင်းဆီးခုံရှိအမွေးအုံကြီးကိုသတိလက် လွတ်စွာ တရှပ်ရှပ်ပွတ်သပ်ပေးပြီးမှသတိရကာထမီကိုအ မွေးများလုံအောင်ဖုံးရင်းမောင့်မျက်နှာကိုကြ ည့်၏။
‘ လှန်ထားကွာ . . မောင် . . အားမရဘူး ’
‘ ရှက်တယ် . . မောင်ရဲ့ . . တစ်ခါထဲ ’
‘ ရှက်မနေပါနဲ့တော့ မ .. ရယ် မောင့်ကို လည်းခင်မမြင်ေ နပြီပဲဟာ ’
‘ မြင်တော့မြင်တာပေါ့ မောင်တို့ ယောကျ်ားလေးတွေကကြည့် လို့ကောင် းသေးတယ် ’
‘ ခင်မတို့ဟာလည်းကြည့်ကောင်းတာပဲ ’
‘ သွားစမ်းပါ ပြဲပြဲရဲရဲကြီးကိုများ ’
‘ အဲဒီပြဲပြဲရဲရဲကြီးကိုမှကြည့် လို့ကောင်းတာ ’
‘ ကြည့် . . မောင်နော် . . အစကလူကိုလူ ရှိုးလေးအောက်မေ့ေ နတာ . . ဟွန်း ’
‘ ပွတ် . . ဘွတ် . . ပွတ်ပြစ် . . ပွတ်ဘွတ် ’
‘ အအား . . အအား . . တော်တော်ကြီးတယ်ကွယ် . . အထဲမှာအပြ ည့်အသိပ်ပဲ . . အဟင့် ’
‘ မောင့်ကို ကြောက်သွာ းပလား ’
‘ မကြောက်ပေ ါင် . . ’
‘ မကြောက်ရင်ကြမ်းပစ်လိုက်မ ှာ ’
‘ ဟွန်း . . ကြမ်းပေါ့ ’
ထိမထင်မျက်နှာပေးလေးနှင့်ခပ်ရွဲ့ရွဲ့လေးပြောသောခင်မမျက်နှာ
လေးမှာကလေးငယ်တစ်ယောက်နှယ်
ဖြူစင်သန့်ရှင်းလျက် ချစ်စဖွယ်ပြုံးနေ၏။
‘ တကယ်နော် . . မအော်နဲ့ ’
‘ အင့် . . အော်မှာပေ ါ့ ’
‘ အော်ရင်အပြင်ကကြားကုန်မှာ ’
‘ ကြားကြားပေါ့ ဘာဖြစ်လဲ လင်မယားလိုးတာပဲ ’
မောင့်မျက်နှာသည်ကစ ားစရာပုံကြီးအလယ်၌ရောက်နေသောက လေးငယ်တစ်ယောက်ပမာ အူမြူးလျက်ရှိနေသည်။ ဖင်ကြီးကိုအသာအယာကြွတင်ပြီး ဆတ်ကနဲအဆံုးအထိဆောင့် ချလိုက်၏။
‘ ဘွပ် . . ဗြစ် . . ဒုတ် ’
‘ အား . . မောင်နော် ’
‘ ခင်မပဲကြမ်းဆို ’
‘ အဟင့် . . ဟင့် . . ဟင့် . . မောင်မကော င်းဘူး ’
ခင်မစောက် ခေါင်းထဲကျင်ကနဲ ပူဆင်းသွား၏။ မျက်လုံးထဲဝင်းဝင်းတောက်သွားကာ မျက်ရည်ကြည်လေးများဝေ့တက်သွားရှာလေသည်။
‘ အဟင့် . . မောင့်မညှ ာဘူး ’
‘ ဆောရီး မောင်အကျီ စားလွန်သွားတာ ’
‘ ဆင်ကျီစားရာဆိတ်မခံသ ာဘူး . . သိလား ’

‘ အေးပေါ့ မိန်းမရယ် ဖြေးဖြေးလေး . . ဟော . . ဒီလို . . ဟောဒါမျိုးလေး
ဖြေးဖြေးလေး . . ဖြေးဖြေး . . ကဲ ကြိုက်လား ’
‘ သွား . . . ’
ခင်မကလက်သီးဆုပ်နုနုလေးဖြင့်မောင့်လက်မောင်းလက်လှမ်းမီရာကိုဖွဖွထုလိုက်သည် ။
‘ ပြွတ်ပြစ် . . ပြွတ်စွပ် . . ပြွတ် . . ပြွတ် ’
‘ ဟိတ် . . အသံတွေအကျယ်ကြီး ’
‘ အရည်တွေအရမ်းထွက်လာတာ ခင်မရဲ့ ’
‘ မောင့်ဟာကြီးကလား ’
‘ ဟင့်အင်း . . ခင်မအထဲကထွက်တာ ’
ခင်မမျက်နှာလေးလွှဲပြီးနှုတ်ခမ်းလေးကိုစုကိုက်ပြီးပြုံးနေလိုက်သည်။ ဖင်ကြီးကိုကြွကြွပြီး
ကော့ကော့ပေးလိုက်ခြင်းဖြင့်လီးတန်ကြီးကစောက်ပတ်အတွင်းသို့အဆုံးအဆုံးဆောင့်ဆော
င့်ဝင်သွားပြီး
တဖြည်းဖြည်းနှစ်ယောက်စလုံးအကောင်းဆုံးအချိန်သို့ရောက်လာပါလေတော့သည်။
ခင်မ၏မြောက်ကြွထားသောခြေနှစ်ဖက်က ကားကနဲ ကားကနဲ ဆောင့်ချက
်အတိုင်းလှုပ်ရှားနေရာမှ
မောင့်ဖင်ကြီးကိုခြေဖဝါးကြမ်းရှရှလေးဖြင့်ဖိကပ်ပွတ်သပ်ပေးလိုက်လေ၏။
ထိုအခါ မောင့်တစ်ကိုယ်လုံးသည်လျှပ်စီးလိုကိုယ်သိမ့်သိမ့်ခါ ခါတုန်လာပြီးလီးတန်ကြီးမှာ
ကြောက်ခမန်းလိလိကြီးမာတောင်တင်းလာပြီးအကြီးမားဆုံးအနေအထားသို့ရောက်သွားကာ
ခင်မသားအိမ်ခေါင်းကို ဒုတ်ခနဲ ဒုတ်ခနဲ သုံးလေးချက်ကော့ဆောင့်လိုက်ပြီး သုတ်ရေဦးကို
စောက်ပတ်တစ်ခုလုံးပြည့်လျှံသွားအောင်အတန်
ကြာကြာလေးဖိသွင်းထားရင်းပန်းထည့်ပေးလိုက်၏။
ခင်မလက်ကလေးနှစ်ဖက်ကမောင့်လည်ပင်းကြီးကိုအားကိုးတကြီးရေနစ်သူတစ်ယောက်နှယ်
ကမန်းကတန်းဖက်တွယ်လိုက်ရှာလေ၏။
‘ အားအား . . အင်းအင်း . . အိုးအိုး . . အိုးအိုး ’
‘ အရမ်းကောင်းပါလားမောင်ရယ် ’
ခင်မသတိလက်လွတ်လေးငြီးငြူရင်း ထွန့်ထွန့်လူးကော့လန်ပြီးလူးလိမ့်သွားရှာလေသည်။
စောက်ပတ်ထဲမှကန်ထွက်လာသောစောက်ရေများကလီးတန်ထိပ်ကြီးကိုတွန်းကန်လိုက်၏။
လီးကြီးကလဲအလျှော့မပေး။
ဖိတွန်းထားရင်းလက်ကျန်မျ
ားကိုမနားတမ်းပန်းထုတ်နေရာမှစောက်ရေနှင့်လရေများရောထွေးလျက်
စောက်ပတ်ကြားမှတဆင့်ဖင်ကြားတလျှောက်လိမ့်လိမ့် လိမ့်လိမ့်ဖြင့်စီးကျလာလေ၏။
‘ ပေကုန်ပြီ ကွယ် ’
‘ ခင်မကမောင့်ကိုရှုံလို့လား ’
‘ ကြည့်ပါလား . . မောင့်ကိုရှုံတာမှတ်ဖူး ’
‘ ဒါ . . ဒါ . . ဒီအရေတွေပေကုန်ပြီပြောတာ ’
နှစ်ယောက်သားတင်းတင်းကြီးဖက်ထားရင်းမိန်းလျက်အပြန် အလှန်နမ်းရင်း
နှစ်သိမ့်အမောဖြေနေကြရသည်မှာ ခင်မနှင့် မောင့်ဘဝပဲဦးထွက်ကြည်နူးစွာပြည့်ဝသော
ကာမအရသာကိုအပေးအယူမျှတစွာခံစားလိုက်ရသောအချိန် တိုလေးသာဖြစ်ပါလေသည်။

‘ မောင် ခင်မကိုအပြဲမြဲဒီလိုပဲချစ်မှာလားဟင် ရိုးသွားရင်ကော မောင်ရယ် ’
ခင်မကပါးချင်းကပ်ထားရင်းတိုးတိုးလေးပြော၏။
‘ မ ရယ် . . မောင်မပြော တတ်ဘူး .. မပြောတတ်ဘူးဆိုတာ
ရှည်ရှည်ဝေးဝေးကြီးမပြောတတ်တာ
မောင်ကတော့ ခင်မကလွဲ ပြီးအားလုံးဖွဲပဲ ’
ခင်မကျေနပ်စွာမောင့်ပါးကိုနမ်းသည်။ မောင့်နှုတ်ခမ်းလေးကိုစနစ်တကျနမ်းစုပ်သည်။
မောင့်လီးတန်ကြီးကစောက်ပတ် အတွင်းခပ်ပျော့ပျော့ဖြစ်နေရာမှ တင်းကနဲ တင်းကနဲ
ပွထလာပြန် သည်ကိုခင် မသတိထားမိလိုက်သည်။
‘ သူ . . မဝသေးဘူးလားဟင် ’
‘ ဟင့်အင်း မဝသေးဘူး ’
‘ ဆိုးတယ်ကွယ် သိပ်ထန်တာ ပဲ . . ဟွန်း ’
‘ မောင့်ကို . . ချစ်တယ်နော် ’
‘ ချစ်လိုက် တာမှတုန်လို့ . . အခုလိုအချ စ်ခံပြီးမှ မောင့်ကို ပိုပြီးချစ်တာသိရဲ့လား ’
ခင်မသူ့အကျင့်လေးအတိုင်းသူ့ထက်ငယ်သောမောင့်ပါးလေးကိုဆွဲလိမ်ရင်းပြောလိုက် သည်။
‘ ဒါဆို ကုန်းပေးပါလားဟင် ’
‘ ဟိတ် သူကဲပြီကွယ် ’
ခင်မရင်ထဲထိတ်က နဲရှက်ကြောက် လေးဖြစ်ရင်းမျက်နှာလေးရဲသွားလေသည်။
‘ မကုန်းဘူးပေါ့ ’
‘ မောင်ကလဲကွာ . . ဒီလိုပဲလုပ်ပါလား . . ဟင့် . . ဟင့် ’
‘ ကုန်းပြီးလိုးချင်လို့ပါ ခင်မရဲ့ . . နော် ’
‘ မောင် သိပ်အနိုင်ကျင့်တာပဲကွယ် . . အဟင့် ဟင့် ’
‘ အား . . မောင်နော် ’
‘ ခင်မပဲလိုးဆို ’
‘ အဟင့် . . ဟင့် . . ဟင့် . . မောင်မကောင်းဘူး ’
ခင်မစောက် ခေါင်းထဲကျင်ခနဲ အောင့်သွား ကာမျက်ရည်လေးများတောင်လည်သွားရှာသည်။
‘ အဟင့် . . မောင်မညှာ ဘူး ’
‘ အေးကွာ မောင်နောက်တာလွန်သွ ားတာပါ နောက်မလုပ်ဘူးနော် ’
‘ နောက်မလုပ်နဲ့နော် ’
‘ အေးပါ မိန်းမရယ် ဟောဒီလိုပဲဖြေးဖြေးလေးဆောင့်ပေးမယ် ကဲ ကြိုက်လား ’
‘ အား . . ကြိုက်တယ် ဖြေးဖြေးပဲဆောင့် . . ဒါလည်းကောင်းတာပဲဟာကို . . အင်း . . အင်း ’
ခင်မကလက်သီးဆုပ်လေးဖြင့် မောင့်နဖူးကိုလက်လှမ်း၍ဖွဖွထုလိုက်ရာ မောင့်မှာ
အသည်းခိုက်သွားလေသည်။
ထိုသို့ဖြေးဖြေးဆောင့်ပေးနေရင်းမှအတန်ကြာ သောအခါ . .
‘ မ ရယ် . . မ ကောင်းပြီးရင်လည်းမောင်ကောင်းအောင်တလှည့်လောက်တော့ပြန်ပေးဦးလေး
နော် . . မောင့်ကို ချစ်တယ်ဆို ’
မောင်ကဖြေးဖြေးလေးညှောင့်ပေးနေရင်းမှချွဲချွဲလေးကပ်ချုပ်လိုက်သည်။
ခင်မအားလျော့ဟန်လေးဖြင့် မောင့်ကို မျက်စောင်းလေးထိုးနေစဉ် မောင်ကလီးတန်ကြီးကိုချွတ်၍
ခင်မဖင်ကု န်းပေးမည့်အချိန်ကိုစောင့်လိုက်လေသ ည်။

‘ မောင်နော် ခုထဲကအရမ်းနိုင်ချင် တာပဲ ’ ဟုပြောရင်းဖင်လေးကိုကုန်းပေးလိုက်ရှာလေ၏။
‘ ဒေါက် . . ဒေါက် . . ဒေါက် ’
ခင်မဆတ်ကနဲ ပြန်ထိုင် ကာထမီလေးကိုကမန်းကတန်းဝတ်ရင်း မောင့်ကို အထိတ်တလန့်
မော့ကြည့်သည်။
ပုဆိုးဝတ်ရန်လည်းလက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့်ပြလိုက်သည်။
မောင်ကမကျေမနပ်ဖြင့် ပုဆိုးကိုကောက်စွပ်လိုက်လေတော့သည်။
‘ ဘယ်သူလဲ ’
ခင်မကခပ်ကျယ်ကျယ်လေးအသံပေးလိုက်၏။
‘ လှိုင်ပါ မမရဲ့ .. တံခါးဖွင့်ပါဦး ’

ပြီးပါပြီ

ဒုတိယပိုင်း ‘ လှိုင် သို့မဟုတ် ကွိုင် ’ ကိုဆက်လက် ဖတ်ရှုကြပါရန်